

RECENSION

Owen Wilson och Rachel McAdams i *Midnatt i Paris*

Midnatt i Paris

Originaltitel Midnight in Paris

Svensk titel Midnatt i Paris

Regi Woody Allen

Producent Letty Aronson, Jaume Roures, Stephen Tenenbaum

Manus Woody Allen

Foto Darius Khondji

Roller Owen Wilson, Rachel McAdams, Kurt Fuller, Mimi Kennedy, Michael Sheen, Nina Arianda, Carla Bruni, Kathy Bates m fl

Spanien, USA 2011

Längd 1 tim 34 min

Distributör Scanbox Entertainment Sweden AB

Ernest Hemingway odödliggjorde 20-talets Paris med sin postumt utgivna "En fest för livet". När nu Woody Allen i ett nostalgiskt drömspel förflyttar oss dit finns förstas Hemingway med, butter, tvär och lite arrogant, med mycket bestämda åsikter om hur litteratur ska se ut – fast han söker ändå hjälp och stöd av den barska Gertrude Stein.

Filmens ramhandling är tunn som ett norrländskt tunnbröd. Till Paris kommer Gil, (Owen Wilson), ung man med författaram-

bitioner, med fästmön Inez (Rachel McAdams), som drömmer om en trygg borgerlig framtid, hennes stenreaktionära farsa och en odräglig besserwisser från faderns firma som ska skriva alla på näsan om allting. Gil är inte intresserad av shopping och sevärdheter, han lever mera i "the roaring 20's", när Paris var en kulturell smältdegel. Och se, undret inträffar: när kyrkklockan slår midnatt, spöktimmen, uppenbarar sig en lyxbil från 20-talet, Gil dras in i bilen och hamnar mitt i 20-talets parisiska bohemkretsar, med – förutom ovan nämnda storheter – legender som Scott Fitzgerald och hans supiga hustru Zelda, Picasso, Josephine Baker, Salvador Dali, Cole Porter och en butter Bunuel. I förbigående ger Gil honom idén till filmen *Mordängeln*, en blinkning till den cineastiskt kunniga publiken.

Det är klart det är en film som är obegriplig för den som inte har en intellektuell relation till detta sagolika parisiska 20-tal. Har man det är *Midnatt i Paris* en helt underbar komedi. Den lever förstas mest i det nostalgiska, men har också ett politiskt bett, riktat mot de ärkekonserverna kretsarna i USA, här representerade av Inez föräldrar. Hur det ska gå med hennes och Gils förhållande ligger i sakens natur. Owen Wilson i huvudrollen är alldeles utmärkt, han lyckas med sina lite stackatoartade repliker låta precis som en ung Woody Allen när han slog igenom, lika vilsen och yvig i spelstilen. Som ett fantasifullt intellektuellt äventyr in i det förgångnas kulturkretsar är *Midnatt i Paris* (nästan) lika rolig som Hasse & Tages *Picassos äventyr*.

Gunder Andersson

FILMRUTAN